

[Jens Peter Jensen.]

Vi har igennem den større markedsdannelse fået virkelige muligheder for at øge dansk produktion og dansk afsætning, som er en forudsætning for at bevare og højne levestandarden i Danmark — og så oplever vi, at vi nu har nogle uger med arbejdsstandsning; det er en flot entré til de store muligheder: der går jo eksportordrer tabt, som aldrig kan indhentes, aldrig kan indhentes. Og så gør man yderligere det, at man strammer vilkårene for erhvervslivet, strammer likviditeten, strammer deres muligheder; det kan ikke være en sund politik.

Med hensyn til de ændringsforslag, der foreligger, vil jeg sige, at det er jo kun en beskeden indrømmelse fra finansministeren, men dog en indrømmelse af, at der er noget rigtigt i det, vi har fremført. Jeg havde egentlig troet, at den højtærede finansminister ville have været opmærksom på, at flere af de henvendelser, der er rettet til udvalget, og som er optrykt som bilag, har nævnt en afviklingsperiode på 5 år. Jeg havde da troet, at ministeren, som, så vidt jeg ved, på udmærket måde spiller violin, ligesom andre fremtrædende politikere i det høje ting kan gøre det, havde gehør for det, der her er fremført. Men end ikke det har ministeren interesseret sig for. Jeg synes, ministeren fremturer med en halsstarrighed, som ellers ikke passer til ministerens venlige gemyt.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at venstre vil undlade at stemme om ændringsforslaget, og vi vil gå blankt imod lovforslaget ved den endelige afstemning.

Bernhard Baunsgaard: På den radikale gruppes vegne skal jeg sige, at vi agter at stemme imod lovforslaget, som det i dag foreligger, også med ændringsforslagene, og hvis ændringsforslagene kommer til særskilt afstemning, agter vi at undlade at stemme. De medfører ikke afgørende ændringer, sådan som hele situationen har udviklet sig.

Den 29. november var dette forslag om at afskaffe adgangen til at afskrive på bindende kontrakt til første behandling sammen med bl. a. et lovforslag om at forøge afskrivningsmulighederne på maskiner fra 30 til 40 pct. Ministeren understregede i sin fremsættelsestale, og den socialdemokratiske ordfører understregede ved første behandling ligeledes, at man ikke kunne skille

disse to lovforslag ad, den socialdemokratiske ordfører gjorde det med ordene om, at man skulle ikke skrabe flødeskummet af det hele og lade noget andet ligge.

Jeg tager disse ting frem, fordi vi i dag, så kort tid efter, hvor intet er forandret, ingen afgørende ting er kommet frem, kun understregninger af det, der dengang blev sagt fra økonomisk sagkyndige, oplever, at regeringen og finansministeren til trods herfor pludselig skifter skattepolitik. Jeg finder det alarmerende, at man ikke i november måned kan få gjort op med sig selv, om man ønsker et bestemt lovforslag gennemført.

Jeg skal ikke nævne andre områder, men der er jo adskillige andre områder, hvor regeringen ligeledes har skiftet politik af grunde, som må være skjult undtagen for den selv, medmindre forklaringen findes i den ordførertale, som den ærede ordfører for socialistisk folkeparti holdt, da han sagde, han ikke agtede at stemme for forslaget om at forøge muligheden for maskinafskrivninger — det ville han, så vidt jeg kan skønne af hans ordførertale, meget stærkt gå imod, og det var usandsynligt, at han kunne overtale til at gå ind for det.

Er dette forklaringen på, at finansministeren skifter politik her? Er det virkelig sådan, at landets skattepolitik skal afgøres af socialistisk folkeparti? Det er stærkt foruroligende, og den mulighed for et samarbejde, som jeg i november måned i tillid til, at der lå en fast holdning fra regeringens side, på den radikale gruppes vegne gav tilsagn om, en sådan mulighed vil ikke foreligge, medmindre ministeren gør det troværdigt, at han for fremtiden agter at fastholde sin egen politik, hvis der er et flertal for den i folketinget.

Ømann: Denne gamle ordning er jo en garanti, som skulle sikre en skattekredit over for risikoen for faldende priser, og derfor er ethvert realargument i dag for denne ordning i og for sig forkert; det er jo ikke lige netop den situation, vi befinder os i. Nu er der alene tale om, at man giver ret og slet en skattekredit, uden at der i og for sig er noget holdepunkt i det, der oprindeligt var grundlaget for ordningen. Vi giver jo en skattekredit på mangfoldige måder, men skal man virkelig give skattekreditten på en måde, der er administrativt uoverskuelig og